

פרופ' לרנר:

(נניח שאין סכנת מלחמה, ותיפסק עזרת חוץ) - עכשיו צורכת ^{מלכודת ייצוא} 150 מיליון ל"י לשנה כעזרת חוץ, צורכים בכלל 1500 מיליון ל"י.

הלק מצריכה עזרת חוץ אינו בא מיבוא, אלא מייצור פנימי.

איך מביעים 10% לצורך? ע"י סובסידיה או על ידי $1.80 = 1$ (הדולר כונה יותר) אכנס הייצור פה יותר זול, אבל היבוא יותר יקר מבהוץ.

בהו השווי האמתי של 150 מיליון ל"י? 50 מיליון דולר.
(קוז - offset).

איך להימנע מצריכת עזרת חוץ?

- (1) עידוד חסכוני. זה לא יתן הרבה.
- (2) יציבות המדינה. איך? לא להגדיל כמות הכסף. עכשיו יש 480 מיליון ל"י. מה שיש בידי אנשים ופעדונוה בבנקים. איך מגדילים כמות הכסף? מדפיסים כל הזמן. למען שלא יהיה הכרח בהגדלת כמות הכסף - יד לדאוג שלא יעלה השכר (אך יעלה האכר בלי הדפסת כסף - יגדל חומר עבודה).
- (3) הורדת המעירים של תוצרת הארץ - גם לתצרוכה פנימית וגם לייצוא.

איך להוריד המעירים?

הפטנת השכר ב-25%. ירד מחיר הייצור המקומי, אולם מחיר תוצרת חוץ יעמוד בגדלו, ולא יקנו תוצרת חוץ אלא תוצרת פנים; זה יקטין היבוא, ויאפשר הגדלה היצוא.

דרך-לנייה הורדת המעירים - פיתוח ערך המטבע בלי עליה המעירים והשכר בייצור המקומי.

(4) הגדלת פרוץ העבודה. זו בלבד לא חספיק, כי זו תגדיל הייצור המקומי.

ישלחי אם נגדיל פרוץ העבודה ב-33% נפחור הבעיה בלי היסנת שכר העבודה? להלכה כן. אם יגדילת צבת אחת 10%, ואח"כ הגדלה שתסדה. אינן באכין כזה, ולדעתו יש:

(1) להפחית ערך המטבע שלנו;

2.7.56

פרופ' לרנר:

נניח שאין סכנת סלהמה, והיפסק עזרת חוץ - עכשיו צורכת 150 מיליון ל"י לשנה. מעזרת חוץ צורכים בכלל 1500 מיליון ל"י.

חלק מצריכת עזרת חוץ אינו בא מיבוא, אלא מייצור פנימי.

איך מגיעים 10% לצורך? ע"י סובסידיה או על ידי $1.80 = 1$ (הדולר שווה יותר) אמנם הייצור פה יותר זול, אבל היבוא יותר יקר מבחוץ.

מהו השווי האמתי כל 150 מיליון ל"י? 50 מיליון דולר. (קוז - offset).

איך להימנע מצריכת עזרת חוץ?

(1) עידוד חסכון. זה לא יתן הרבה.

(2) יציבות מחירים. איך? לא להגדיל כמוח הכסף. עכשיו יש 480 מיליון ל"י. - מה שיש בידי אנשים ופקדונות בבנקים. איך מגדילים כמוח הכסף? מדפיסים כל הזמן. למען שלא יהיה הכרח בהגדלה כמוח הכסף - יש לראווג שלא יעלה השכר (אם יעלה השכר בלי הדפסת כסף - יגדל חוסר עבודה).

(3) הורדת המחירים של חוצרת הארץ - גם לתצרוכה פנימית וגם ליצוא.

איך להוריד המחירים?

הקטנת השכר ב-25%. יורד מחיר הייצור המקומי, אולם מחיר חוצרת חוץ יעמוד בגדלו, ולא יקנו חוצרת חוץ אלא חוצרת פנים; זה יקטין היבוא, ויאפשר הגדלה היצוא.

דרך שנייה להורדת המחירים - פיתוח ערך המטבע בלי עליה המחירים והשכר בייצור המקומי.

(4) הגדלת פרוץ העבודה. זו בלבד לא חספיק, כי זו תגדיל הייצור המקומי.

שאלתי אם נגדיל פרוץ העבודה ב-33% נפתור הבעיה בלי הקטנת שכר העבודה? להלכה כן. אם יגדילו בבת אחת 10%, ואח"כ הגדלה סתמדת. אימי מאסין בזה, ולדעתי יש:

(1) להפחית ערך המטבע שלנו;

- (2) לשמור על יציבות מחירים של תוצרת הארץ;
(3) לפצות הפועל על העלאה מחירי תוצרת חוץ בהנחות
במס הכנסה, בהורדת הוצאות סוציאליות מצד המעביד
(להעביר אותם לממשלה) והפועל יקבל העלאה לפי ערך
הפחתת הוצאות סוציאליות של המעביד.

שיטה זו תאחר עצמאות כלכלית, אבל בעוד 10 שנים אולי
ביבוא, אבל הוא חושש שבגמר התשלומין יהיה משבר בפיתוח.
כל מה שאמר היה מבוסס על שכר לפני העלאה החדשה. לאור
זה צנו אוכלים 22% עזרת חוץ.

ביקשתי האהב להגיש סקירה קצרה בכתב, מה לעשות למען הגיע
לעצמאות כלכלית בחנאים המעשיים הנחונים, בכידה שהוא מכיר המציאות
האנושית בארץ.